

Néhány széles körben elterjedt betegség

„Nem a valóság kínozza az embert,
hanem az elképzelése, amelyet magának alkot róla.”

(Epiktetos)

Miután a legutóbbi fejezetben a leggyakoribb betegségekre és a hozzájuk tartozó konfliktusokra tértünk ki, az elkövetkezendőkben még elkülönítünk néhány nagyon széles körben elterjedt, és egy sor más betegséget, *amelyekre túlságosan gyakran gyógyíthatatlanként tekintenek*. Sajnos túl sok ilyen problémával érintett személy meg van győződve arról, hogy ez bizony az elkerülhetetlen véget jelenti, amit csak rövidebb-hosszabb ideig elodázni lehet. E súlykolt hiedelemre alapozzák az egészségügyi hatóságok és a gyógyászati ipar a „kutatási és kezelési célzatú” iszonyatos befektetéseket. De ez még nem minden! Ezek mellett egyházi, karitatív, iskolai és társadalmi szervezetek tömege intéz felhívást *önkéntes adományozásra!* Kéretlen jóakaróink zajos és nagyszabású reklámkampányokat rendeznek, amelyeket „védelemül, megelőzőként szolgáló információként adnak el”, **valódi céljuk azonban, hogy félelemet keltsenek az emberekben! A félelem beteggé tesz**, ez pedig a jótékonyági rendezvények finanszírozóinak busásan kifizetődik! Ha „jóakaróink” szándékai valóban az jónép érdekét szolgálnák, akkor Dr. Hamer által felfedezett természeti törvényeket MA MÁR MINDEN EMBER ISMERNÉ! **Az eddigi fejtegetések fényében viszont világossá válik**, a rendszer engedelmes résztvevői csak egy rögeszme után loholnak hiába, hiszen minden kutatásba és kezelésbe pumpált iszonyatos pénzbefektetés ellenére **az emberek továbbra is csak ugyanúgy szenvednek és pusztulnak**. Vajon mindenkinek ennyire tisztességtelen lenne a szándéka? Bizonyosan nem. Szinte mindenki rá van szedve. **Csak egy nagyon kevés ember ismeri pontosan az alapvető tervet**, akiknek úgymond „*van beleszólása a dolgok menetébe*”. Ráadásul *az ő kezükben van* minden lehetséges tájékoztatási eszköz is! Minden közintézmény, a kórházak, a hatóságok, még a média és a sajtó is nekik engedelmeskedik! Így lehetséges manapság a társadalom jólétéért tett jóságos és nagyérdemű tettek álcája mögött ügyesen elrejtőzni. A megfelelő személyek (halál)biztosan el vannak kötelezve, így esett az egész rendszer csapdába. Ezért várjuk hiába, hogy a jelenleg illetékesek megerősítsenek és népszerűsítsenek olyan felfedezéseket és gyógyászati módszereket, amelyek „*valóban csak a betegnek kedveznek*”. Nem lehet. Nem tudományos és rontja az üzletet. Aki megkísérli ezt, kiközösítik, lejáratják, ha „nem fogja be”, eltávolítják. Jó hír azonban, *csak addig szedhetnek rá minket*, míg tudatunkra nem ébredünk, és mi ahhoz engedelmesen hozzá nem járulunk: „*Óh, mondja meg drága doktor úr, mi a bajom...Tehetetlen vagyok, kérem, gyógyítson meg... Ezt a borítékot pedig fogadja el... Remélem jó munkát végez...*”

Eljött az idő, hogy kinyissuk szemeinket és ráébredjünk önálló gondolkodási képességünkre! **Rendkívül fontos tudatosítani magunkban vesztenivalónkat és felelőségünket, rólunk senki más nem dönthet, helyettünk nem cselekedhet!**

Az elkövetkezendőkben megvizsgáljuk az *áttét** (*metasztázis*) fogalmát, amelyet mindenféleképpen újra kell értelmezni; és közelebbről megnézzük azt, szokás szerint **hogyan és miként** közlik a páciensekkel diagnózisukat. Mind a kettő időzített bomba, melyek rettenetes következményekkel járhatnak.

IATROGÉN (orvosi diagnoszkózás általi) KONFLIKTUS és az ÁTTÉT fogalma

Vegyük példának a nők - sajnos túlságosan gyakori - esetét az emlőrákkal. Mint azt már korábban is láthattuk, egy jobbkezes nő esetében, akinek a bal melle érintett, a konfliktus egy anya-gyermek viszony körül forog, tehát egy függőleges irányú (előd-utód) konfliktusról van szó. Ha ezzel szemben a jobb mell érintett, vízszintes irányultságú konfliktusról van szó, legtöbb esetben a partnerrel.

Gyakran előfordul, hogy az egyik mellet eltávolítják és közvetlenül azt követően csontrák alakul ki **ugyanazon a helyen, ahol az amputációt végrehajtották**. A diagnózis: metasztázis. Mivel a nő állandó orvosi ellenőrzés alatt van, rögtön sugárterápiával kezelik, hogy a *csúnya* csontrák-áttétnek megálljt parancsoljanak! Rövid idővel később aztán tüdőrákot diagnosztizálnak, ami azt jelenti, hogy a diagnózis által kiváltott halálfélelem ismét tumort, tüdődaganatot hozott létre a páciensben. A legtöbb ilyen esetben az előrejelzés igen aggasztó.

Nézzük most meg, mi ez a biológiai folyamat az Új Orvostudomány törvényszerűségeinek szempontjából! Az érintett nő egy borzalmas lelki sokkot élt át, mert a fiát egy autó elgázolta, és két héten át életveszélyben és kómában volt. Az emlőrák az agy (nem tudatos) biológiai megoldása, hogy tápláló tejet válasszon ki az élet-halál közt lebegő, önmagát ellátni képtelen fiának.

Az érzelmi traumával megbirkózás után az agya megfordítja a kiadott parancsot, és elkezdődik a helyreállítási szakasz. A tumor betokolódik vagy mykobaktériumok jelenlétében elsajtosodik.

De a kezelőorvos sajnos nem ismeri a törvényszerűségeket, és megoperálja a hagyományos, iskolában oktatott orvostudomány szabályai szerint.

Mit érezhet ez a nő, amikor az altatásból felébred, és látja, megcsonkították?

Őn mit érezne? Egy második érzelmi sokkot él meg, ezúttal egy kisebbségi, értéktelenségi konfliktussal összekötve, és az agy aktiválja a megfelelő biológiai programját, hogy elbontsa a csontsejteket *pontosan azon a helyen*, mely miatt a nő értéktelennek érzi magát. **Szó sincs tehát áttétről, ez egy második érzelmi trauma!** A hagyományos orvostudomány álláspontja, hogy szervezetünkben a „rosszindulatú, rákkeltő sejtek” az elsődleges betegségi göcből, a vérereken vagy a nyirokrendszeren át „elvándorolnak” és másutt is rákot okoznak... Ez badarság! Úgy látszik még arról is megfeledkezünk, hogy a mellrák esetében sejttömegnövekedésről van szó, míg a csontráknál a sejtek elbomlásáról (!), azaz pontosan az ellenkezője történik! Ezek a tumorsejtek fölöttebb elvetemültek és intelligensek lehetnek, hogy „útközben hipp-hopp páli fordulatot vesznek”!

Közben megfélekedünk az makrofág sejtekről is! Hiszen ezek a hatalmas immunsejtek egyszerűen felfalják az azonosíthatatlan, sérült vagy nemkívánatos betolakodókat, miközben stimulálják a többi immunsejtet is! Nagy mennyiségben képesek baktériumokat, vírusokat „eltárolni” anélkül, hogy belepusztulnának!

Arról se feledkezzünk meg, hogy az áttét elmélete a mai napig *tudományos feltételezés*, amit a valóságban, laboratóriumban SOHA nem tudtak bebizonyítani! Az érintetteket mégis e *feltételezésnek* megfelelően kezelik... Mindenki magának tegye fel a kérdést. Vajon miért? Ha nem a betegnek, akkor kinek használ ez?

Egyetlen szó embert ölhet

„*Kedves Asszonyom – így szól az orvos – kemoterápiát kell kapjon, mert a rákja kiterjedt a csontokra is, és az áttéteket meg kell állítanunk.*” Ezen a ponton új trauma következik be. Ha a diagnózis-sokk ismét kisebbrendűségi érzelmekkel jár, a csontráknak ezzel újra rendesen „befűtünk”!

Ha a trauma ezzel szemben halálfélelmet vált ki, mert „*Tehetetlen vagyok, az áttéttel szemben, ellephetik az egész testemet, mi lesz velem???*” Az agy beindítja a megfelelő biológiai programot, és gondoskodik a tüdő-léghólyagocskák (alveolák) elszaporodásáról, hogy **azzal több oxigént tudjunk felvenni és túl tudjunk élni. Így keletkezik a tüdőrák! Ez véletlenül sem áttét, hanem egy harmadik trauma!** E fejtegetések alapján az áttét fogalma is veszít eredeti jelentéséből, legalábbis egy keveset.

Világossá válik tehát, hogy **egy diagnózis közlésénél mindig kötelező a legnagyobb elővigyázatosság**, ha egy új, tragikus következményekkel járó traumát el akarunk kerülni.

A kemoterápia

Akkor hogyan magyarázhatók a gyógyulási sikerek, a kemoterápiás kezelések után? Hamer szerint **ezek a betegek a kemoterápia ellenére gyógyulnak meg!** Azzal magyarázza, hogy a rákműtétek kb. 30 százalékánál valójában egy „régí” daganatról van szó, ami veszélyt már nem jelenthet. Ha a pácienseknek e 30%-a csak egy kemoterápiának aláveti magát, Hamer szerint egy közülük sok emberben (érthető módon) természetes félelmek támadnak, **új (pánik)konfliktusba kerülnek és végső soron ennek következményeibe és kezelésébe hálnak bele!**

De mindenki, aki (kemoterápia vagy a régebbi, betokolódott rák eltávolítására tett sebészeti beavatkozás ellenére) nem szenved el új lelki traumát, teljes bizonyossággal felépül!

**Na, szajkózzhatja ezután a modern orvostudomány,
hogy a gyógyulás a kemoterápia által jött létre!**

AIDS

Az AIDS elnevezésének jelentése: *szerzett immunhiányos tünetegyüttes*, amit sokan „az évszázad pestisének” neveznek. A negyedik alaptörvényről szóló fejezetben már kitértünk az immunrendszerre, amelyre a hagyományos orvostudomány úgy tekint, mint szervezetünk egyfajta védelmi hadseregére, amely minden időben készen áll, hogy az ellenséges támadásokkal megharcoljon.

Az Új Orvostudomány szempontjából az immunrendszerre egy kevésbé fontos szerep hárul, ami a szervezet biológiai folyamatainak megváltoztatására korlátozódik. Gyakorlatilag *kaput nyit* a mikrobáknak, amelyek a szimpatikotónia szakaszban bekövetkezett károk helyreállításához szükségesek. Ezt a kaput pedig a mikrobák munkájának befejeztével ismét (tudunk nélkül) önműködően bezárja.

Ami pedig a HIV-vírust illeti, az orvosi irodalomban oldalak ezreit írták már tele róla anélkül, hogy végeredményre jutottak volna. Mindig adódnak új felfedezések, amik a korábbiaknak ellentmondanak. A diagnózisok is körülbelül így hangzanak: Ha valaki tuberkolózisban betegedik meg, és vérvizsgálata nem mutat HIV-vírust, tuberkolózisa van. Ha TBC-ben betegedett meg, és előfordul HIV-vírus a vérében, akkor ő AIDS-es és **nem** tuberkolózisos! (Az AIDS-ről, a vírus megjelenéséről, elterjedéséről összefoglalót talál *Ghislaine Lanctot – Az Egészségügyi Maffia* c. könyvében is.)

Nagy a valószínűsége, hogy **nagyon sok ember HIV-vírus hordozó**, de amíg erről nem tudnak (és nem rettegnek), ágyukban fognak százéves korukban meghalni! Mert vajon mi zajlik le egy személyben, akivel egy rutin vérvétel után közlik, hogy „*Őn HIV-pozitív*”? Ebben az esetben bekövetkezik egy ún. iatrogén, diagnózis közlése általi trauma. Ha a személynek sikerül valamilyen formában túltenni magát rajta, sok éven keresztül él majd a feje fölött Damoklész kardjával. Aztán később valamikor (természetes módon!) bekövetkezik egy konfliktus, ami a korábban leírt reakciókat kiváltja. Aki ezzel szemben villámcsapásként éli meg a diagnózis közlését, az ekkor érzett negatív érzelmeivel azonnal kiváltja az annak megfelelő betegséget:

- „*Minden a nyakamba szakad*” – vesemegbetegedés;
- „*Halálfélelem*” – tüdőmegbetegedés;
- „*Semmi értelme az életemnek*” „*Leírhatom magam...*” – csontproblémák;
- „*Úgy érzem magam, mint akit a társadalom kirekesztett...*” – bőrbetegség.

Az Acidothymidin (AZT), valamint a többi jelenleg szokásos AIDS ellenes szer pedig már csak végérvényesen elintézi a páciens.